

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 czerwca 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-173/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 23 WE, 25 WE i 133 WE — Umowa o współpracy między EWG i Algierią — Podatek środowiskowy nałożony na gazociągi wybudowane na terytorium regionu Sycylii — Oplata o skutku równoważnym do cel)

(2007/C 183/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa oraz J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik oraz A. Cingolo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 23, 25, 26 i 133 WE oraz art. 4 i 9 Umowy o współpracy zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną podpisanej w dniu 26 września 1978 r. i przyjętej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2210/78 z dnia 26 września 1978 r. (Dz. U. L 263, str. 1) — Ustawodawstwo krajowe nakładające podatek środowiskowy („tributo ambientale”) na gazociągi wybudowane na terytorium regionu Sycylii

Sentencja

- 1) Wprowadzając podatek środowiskowy nałożony na metan pochodzący z Algierii Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 23 WE, 25 WE i 133 WE oraz na mocy art. 9 Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną podpisanej w Algierze w dniu 26 kwietnia 1976 r. i przyjętej w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2210/78 z dnia 26 września 1978 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 czerwca 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Oberster Patent — und Markensenat —
Austria) — Armin Häupl przeciwko Lidl Stiftung & Co.
KG.**

(Sprawa C-246/05) ⁽¹⁾

(Prawo o znakach towarowych — Artykuł 10 ust. 1 dyrektywy 89/104/EWG — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Pojęcie „daty zakończenia procedury rejestracji”)

(2007/C 183/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Armin Häupl

Strona pozwana: Lidl Stiftung & Co. KG.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Patent- und Markensenat — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str. 1) — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Powody niezależne od przedsiębiorstwa uniemożliwiające otwarcie supermarketów na terytorium danego państwa, podczas gdy jego zwyczajowa strategia polega na wprowadzaniu towarów do obrotu wyłącznie w swoich supermarketach — Pojęcie daty zakończenia procedury rejestracji

Sentencja

- 1) „Data zakończenia procedury rejestracji” w rozumieniu art. 10 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych winna być określana w każdym państwie członkowskim stosownie do obowiązujących w tym państwie przepisów proceduralnych dotyczących rejestracji.

2) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stanowią „uzasadnione podstawy nieużywania” znaku towarowego przeszkody, które pozostają w bezpośrednim związku z tym znakiem towarowym, czyniąc jego używanie niemożliwym lub pozbawionym sensu, i zachodzą niezależnie od woli uprawnionego do tego znaku towarowego. Do sądu krajowego należy ocena okoliczności faktycznych sprawy w postępowaniu głównym w świetle tych wskazówek.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te Rotterdam — Niderlandy) — postępowanie karne przeciwko Omni Metal Service

(Sprawa C-259/05) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 259/93 — Odpady — Kable składające się z miedzi i PCW — Wywóz do Chin w celu odzysku — Kod GC 020 — Odpad mieszany — Zestawienie dwóch materiałów występujących w zielonym wykazie odpadów — Brak uwzględnienia wskazanego odpadu mieszanego w wspomnianym wykazie — Konsekwencje)

(2007/C 183/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank te Rotterdam

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Omni Metal Service

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank te Rotterdam — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, str. 1) — Złom kablowy o średnicy 15 cm składający się z różnych materiałów, który należy lub którego nie należy uznać za złom elektroniczny w rozumieniu kodu GC 020 zielonego wykazu zawartego w załączniku II do rzeczonoego rozporządzenia — Możliwość przesłania tych odpadów z pominięciem procedury powiadomienia lub bez potrzeby zapewnienia ich oddzielnego przewozu

Sentencja

1) Kod GC 020 zielonego wykazu odpadów zawartego w załączniku II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje on przewody wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą z wyposażenia elektronicznego.

2) Rozporządzenie nr 259/93, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2557/2001, należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż złożony odpad składa się z dwóch materiałów, z których oba są wymienione w zielonym wykazie odpadów znajdującym się w załączniku II do tego rozporządzenia, nie prowadzi do zastosowania do rzeczonoego złożonego odpadu uregulowań ustanowionych na mocy tego rozporządzenia w odniesieniu do odpadów wymienionych w tym wykazie.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-342/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora — Polowanie na wilki)

(2007/C 183/08)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i I. Koskinen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 12 ust. 1 i 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7) — Polowanie na wilki